

UKEHOROSKOP UKE 19 1996

VANNMANNEN En del ting som har bekymret deg i det siste ser ut til å forsvinne denne uken, kanskje rett og slett fordi du bestemmer deg for å ikke ta problemene på forskudd. Mange setter stor pris på deg om dagen, og dette gir deg både selvullit og en ekstra glede i hverdagen. På et enkelt område kan allikevel tryggheten du føler være falsk, så vær våken!

FISKENE Du vil tjene på å ta nye initiativ denne uken, særlig på områder hvor du før har mislykkes. Det du har lært av dine feil kan du nå bruke aktivt og med stor suksess. En avtale du har gjort for lenge siden kan plutselig vise seg å ha flere muligheter i seg enn du har trodd, vær i så fall snar til å utnytte dem. Prøv å tenke langsiktig på alle områder.

VÆREN Denne uken bringer med seg et eller annet nytt ansvar du blir nødt til å ta på deg, gjør deg selv en tjeneste og tving deg til å se det positive i situasjonen! Hvis du bruker litt tid på å gå igjennom økonomien og se på alternative løsninger vil dette betale seg. Reising er veldig aktuelt for mange i Værens tegn denne uken, og du kan regne med noen helt spesielle opplevelser.

TYREN Det aller meste går forbausende greit for deg nå, så bli ikke overrasket om andre ikke klarer å følge med i ditt tempo. Benytt energien og innsatsen din til å gjøre en innsats der det virkelig betyr noe. Ta deg allikevel også tid til deg selv. Hvis du benytter en sjanse som dukker opp i helgen til å glede en annen vil du også selv oppleve stor glede.

TVILLINGENE Et samarbeid du har hatt store forhåpninger til kan fort falle i fisk denne uken. Kanskje stiller du for store krav til andre? Det kan også være at ditt engasjement noen ganger er litt for sterkt. Intet er allikevel så galt at du ikke kan rette det opp dersom du virkelig vil. Benytt fridagene til noe du virkelig nyter, og ta godt vare på deg selv!

KREPSEN Kravene som blir stilt til deg ser bare ut til å bli større uten at du får noe mer igjen enn tidligere. Pass på at du ikke gjør deg selv uunværlig, da kommer du ikke videre! Still dine egne krav, men velg tidspunktet med omhu. La heller ikke andre utnytte din hjelpsomhet. For mange Krepsere er en meget romantisk helg, vær ikke redd for å gi deg hen!

LØVEN Denne uken kan begynne ganske dårlig, antakelig er det forholdet til en kollega eller bekjent som vil volde deg hodebry. Etter hvert vil du imidlertid innse at du kaster bort tiden din på noe som egentlig ikke er viktig i det hele tatt. Når du så først er på vei oppover er det ingenting som stan- ser deg, regn derfor med at helgen blir en av de uforglemmelige!

JOMFRUEN Du vet hva du må gjøre for å oppnå det du ønsker, men problemet er at vil- jen allikevel ikke er sterk nok. Kanskje har du allerede oppnådd tilstrekkelig for å være fornøyd, kanskje er målene dine for lave. Allikevel er det mest sannsynlig at en bestemt person har forandret priorite- ringene dine. Dette varer dog ikke evig, og snart er du sulten på suksess igjen!

VEKTEN Prøv å ta det litt med ro i begyn- nelsen av denne uken, for selv om du kanskje synes det er nok å henge fingrene i vil det bare øke på etter hvert. Mye skal gjøres på kort tid, og du trenger å ha litt overskudd igjen til helgen når du får gjøre det du har lyst til! Økonomien kan bli et problem hvis du gir etter for alle fristelser, unn deg noe men ikke alt.

SKORPIONEN Du føler et ganske sterkt press fra flere sider om dagen, kanskje vil mange andre bli berørt av en beslutning du må ta. Ta den tiden du trenger, men utsett heller ikke avgjørelsen. På et bestemt område løser det endelig skikkelig. Husk at selv om kanskje verden forteller deg noe annet er det lov å gjøre det bra uten at man skal behøve å unnskyld seg for det!

SKYTEN Din rolle i et større system er i ferd med å endre seg, trolig er det forandring- er på gang i jobben, i en organisasjon eller i nærmiljøet. Sannsynligvis vil dette være positivt for deg, men det er allikevel ikke sikkert du ønsker å utnyt- te de nye mulighetene. Du ser at denne avgjørelsen ikke er din alene, og det er bra. Gled en annen i helgen!

STEINDUKKEN Du har lenge sett fram imot varmen og lyset, bruk da ikke opp all tiden på arbeid og ting du egentlig ikke treng- er å gjøre. Unn deg selv å være slov for en gangs skyld og få med deg mye av våren! På det romantiske områ- det svinger det skikkelig akkurat nå, ennå en grunn til å la det skure litt. Prøv likevel å holde budsjettet.

DETAUS

veterane

En ung Emann Edør på cella i fangeleieren Falstad i 1946. Han var norsk frontkjemper, som i sin ungdom gjorde et valg som kostet han livet. – Det var et fryktelig øyeblikk, sier broren Olav Tuff (74).

AV PER SKØIEN

Det fatale skjedde i den norske fangeleieren Falstad i Trøndelag. Olav Tuff og broren Kåre var beg- ge frontkjemper på Østfronten under den 2. verdenskrig. Sammen satt de i fangenskap i hjemtraktene, mens resten av nasjonen fei- ret freden, etter fem års brut- tal okkupasjon av tyskerne. Lørdag 27. april 1996 var det nøyaktig 50 år siden Olav Tuffs bror døde etter å ha blitt mishandlet i fangen- skap. Fremtiden møtte Tuff, som nå er bosatt på Modum, på dagen 50 år etter brorens død.

MILLITÆR UTDAN- NELSE

Tuff meldte seg for avreise til Tyskland i januar 1941. Målet var gratis militær utdannelse, og garanti om at de ikke skulle settes inn i kamp mot England. De var omtrent 300 nordmenn som reiste i følge.

– Alt var frivillig, vi kunne

ha reist tilbake dersom vi hadde ønsket det. Eventyrlysten og tanken på et lengre utenlandsopphold var en medvirkende årsak til at jeg som 18-åring, den gang valgte å bli, forteller Tuff.

Krigen skred frem, og Hitler gjorde seg klar til sitt angrep på Russland.

– Vi fikk da en forespørsel om vi kunne tenke oss å kjempe i tysk uniform, mot de russiske troppene. Jeg svarte ja, sammen med sol- dater fra Danmark, Sverige, Finland og Norge.

– Jeg husker det hele så godt. Vi ble stilt opp på jern- banestasjonen i Tyskland, for å reise til Østfronten. Det var den 23. august 1941, det var bursdagen min, sier Olav.

LIKSTANKEN VAR VERST

Olav Tuff husker de fleste hendelsene til minste detalj. Han forteller om et utall av treffninger, om farlige episo- der der han selv lett kunne endt opp på statistikken over fallende.

– Vi var den første frivillige enheten som ble sendt til divisjon Wiking. Da vi kom frem til bestemmelsesstedet ved Kiev fikk vi for alvor føle krigens grusomheter. Lokalbefolkningen fortalte oss at russerne hadde drept alle de intellektuelle som bodde i byen, før de hadde trukket seg tilbake. De inte- lektuelle var definert som prester, lærere, høyt utdan- nede mennesker og selvføl- gelig jøder. Dette gjorde inn- trykk, sier Olav ettertenkt- somt.

Olav Tuffs enhet ble plas- sert som vakter rundt det aktuelle området. Det ble aldri noen kamp, 250.000 russere overgav seg etter å ha blitt omringet. En av de russiske generalene som heiste det hvite flagget, var sønnen til Josef Stalin.

– Den første vinteren var det flere slag, russerne angrep og vi slo tilbake. Det ble store tap på begge sider. – Vi hadde på ingen måte noen luksustilværelse. Lite mat, dårlige klær og bitende kulde gjorde sitt til at vi led ute i felten, sier han.

De fikk en liten brødsalk

og 20 gram smør hver pr. dag. Noen middag eller annen varm-mat var ikke på menyen den vinteren. Han forteller om lange perioder med 40 minusgrader. Det var så kaldt at automatge- værene sluttet å fungere.

Da våren kom ble tilstan- den bedre, de fikk så mye kjøtt de ville ha, og sjokola- de ble det satt ekstra pris på. Men sammen med den grønne våren kom likstan- ken.

– Det var døde kropp- over alt, de kom til syne da snøen smeltet. Det var da vi så resultatet av grusomhete- ne en krig fører med seg. Stanken var uutholdelig, men vi hadde ikke noe valg, vi måtte bli. Den perioden har festet seg dypt inne i meg, forteller han megetsig- gende.

– SKYT DEM NED

Det ble sommer i 1942, Olav Tuff og hans soldatkamera- ter ble kommandert videre. De inntok byen Rostov og skulle krysse elva Terrech, da de ble beskutt av russiske styrker. To danske front- kjempere falt, kampene ras- te og etter hvert ble 16 rus- siske soldater tatt til fange.

– Den tyske kommandan- ten kom bort til meg med en krystallklar ordre: Skyt fange- ene, de var med på å drepte våre menn.

– Jeg nektet plent og sa at jeg ikke ville skyte geveløse menn på den måten. Svaret jeg fikk var at dersom jeg ikke gjorde som han sa, ville jeg bli stilt opp sammen med dem, og skutt jeg også. Jeg svarte de tyske offiseren med at jeg ikke hadde avlagt noen ed til Hitler, og at han derfor ikke kunne gå frem på den måten. Offiseren klappet sammen hælene på støvlene sine og forsvant. Han godtok argumentet mitt – og verken jeg eller de 16 fangene ble henrettet, sier Tuff.

BLODBAD

Den 2. verdenskrig gikk sin gang slik vi kjenner den fra historiebøkene. Tyskerne og deres frontkjemper ble kjeppja- get ut av Russland. Tilbaketrekkningen var et faktum, en prosess som

UNØDVENDIG: Olav Tuff husker godt dagen da broren døde i armen hans 27. april 1946, i fangeleir i Norge. – Det var unødvendig, sier Olav.

FOTO: PER SKØIEN

skulle vise seg å bli et blod- bad uten like. En opplevelse som den da noenogtyve år gamle Olav Tuff var i sentrum av.

Han husker det hele skremmende detaljert, skrekksene er brent fast i det furete ansiktet hans, som legger seg i tankefulle linjer når han nok engang fortelle om sin verste opplevelse til da.

– Vi måtte bare flykte ut av området. Det var ikke tid til ta med de som ble såret. Mange av dem bad om at vi skulle skyte dem for å gjøre slutt på deres lidelser, men det kunne vi bare ikke gjøre, til det var samvittigheten for sterk.

– Panservognene og maskingeværene skjøt vilt in i soldatmassene. Det var en ren massaker, vi måtte løpe

for livet ellers var det den sikre slutt, sier Olav.

Han forteller at det var 54.000 tyske soldater og frontkjemper som i januar flyktet ut fra området ved Scherckass, av disse overlevde omlag 8000. Alt var over i løpet av tre grufulle og iskolde februar-dager i 1944.

Opplevelsen rundt denne tilbaketrekningen var grusom, inntrykkene er uvrkelige og de vil aldri forsvinne seg fra bevissheten.

FANGENSKAP

Olav Tuff ble sendt til Norge med den gamle amerika-båten Monte Rosa, som gikk i rute mellom Danmark og Norge. Han ble skipt hjem i november 1944. Det skulle gå omkring et halvt år før Tuff ble pågrepet og ført i fangenskap på Falstad fangeleir i Trøndelag.

Møte med hjemtakterne var fint, det var ingen som hadde noe å sette på det vi hadde gjort. Jeg ble tatt til fange fordi jeg hadde vært frontkjemper - jeg hadde frigt i gal uniform.

Vi ble inkvartert på en stor brakke. Det var 50-60 mann fra 14 til 80 år gamle. Fangevokterne øvde en systematisk mishand-

ling på oss, vi ble slått og sparket til det uutholdelige. En dag sa en av medfangene til meg at dersom dette fortsatte ville han gjøre slutt på livet sitt, forteller Olav.

De ble utsatt for fengte-henrettelser, og mange var sikre på at de før eller senere kom til å bli skutt.

DØDE I ARMENE MINE

I januar 1946 fikk Olav Tuff besøk av halvbroren sin, Kåre Stornes, i fengselet. Kåre var blitt fengslet fordi han også hadde vært frontkjemper, men i Finland.

I mars ble han sendt til avhør i Trondheim, og kom tilbake i slutten av april. Jeg kunne se at Kåre hadde hatt det tøft. Den spreke utholdene 32-åringen var ikke seg selv, forteller Olav.

Han lå i senga på cella der jeg også satt, han var svak og fortalte at de hadde slått ham i hodet. Jeg undret meg over at han ikke ville røyke tobakken sin, men han sa til meg at jeg kunne lå den - han ville slutte.

Den 27. april kom jeg inn på cella, og fikk se broren min ligge i senga og riste noe helt forferdelig. Jeg tilkalte lege som etter hvert startet med opplivnings-

forsøk. Kåre pustet ikke lenger, og hjertet hans slo stadig svakere. Han døde i armene mine den dagen. Jeg var i sjokk, dette var grusomt, forteller Olav Tuff til Fremtiden nøyaktig 50 år etter at broren falt fra.

Kåre Stornes ble aldri obdusert, i dødsattesten står det at han døde av hjerteslag, men Olav er overbevist om at det var den systematiske mishandlingen av broren som førte ham i den sikre død.

- Det var unødvendig - han var en flott man, minnes Olav med vemod i stemmen.

MOT KOMMUNISTENE

Olav Tuff ble dømt til fengsel i tre år og åtte måneder. I dommen het det at han hadde kjempet mot Norges allierte, Russland.

Tuff angret ikke på at han deltok som frontkjemper, han blir svært fornærmet dersom han blir kalt nazist.

- Vi hadde lest mye borgerlig presse, som tok sterk avstand fra Stalin-Russland, og på den andre siden fortalte hvor godt alt fungerte i Tyskland. Det var det ingen arbeidsledighet, slik det var hjemme og hele landet virket

forlokkende. Det var derfor vi bestemte oss for å dra til Tyskland i 1941 for å få en gratis militær utdannelse. Vi hadde aldri noen tanker om å slåss mot England, men da vi ble spurt om å kjempe mot kommunismen, var det et politisk grunnsyn som gjorde sitt til at jeg som ung og uerfaren, ble frontkjemper, resonerer han.

Han er på ingen måte bitter over det som skjedde. Olav Tuff har klart å vende tilbake til det

norske samfunnet, i følge ham selv nokså uproblematisk. I dag bor han sammen med datteren sin i Åmot, han har vært gift og har tolv barn spredd over hele landet.

- Vi kjempet for Norge den gangen. Vi sloss for at kommunismen ikke skulle ramme landet vårt, understreker den snart 74 år gamle Olav Tuff, som har sterkere minner fra sine yngre dager enn mange andre.

Olavs bror, Kåre Stornes, ble mishandlet til døde av norske fangevoktere.

PRIVATFOTO

Olav Tuff var 18 år gammel da han ble frontkjemper på Østfronten.

PRIVATFOTO